

mansissent. de homine fieri ciuitatis residuum; Si uero defluerent. de hoc perficeretur totum; Quid solus deus satisfacere potest pro peccato;

Si dei propositum non potest cassari. necesse homini est in gloriam angelorum transferri; deus autem omnipotens est; Ergo omne quod proposuit potest; Necesse est ergo hominem in gloriam transferri; Sed superius disputata probant impossibile esse; Quomodo ergo necesse est esse. quod impossibile est esse. Quae est tanta rationum contrarietas. Cum propositum dei respicitur. necesse est in gloriam transeat homo; Cum hominis considero impotentiam & dei iusticiam. omnino est impossibile hominem ad gloriam uenire; Quid magis contrarium quam impossibili necessarium.

Veniat christus noster. ueniat. & hanc contrarietatem dissoluat; L. Quomodo.

Audi si bene superius comprehensa recolis; Sola pro peccato satisfactio. gloriam impedit hominis; Nam si posset pro peccato satisfacere. posset utique ad gloriam peruenire; Sed homo non potest; Quid ergo. Est ne omnino impossibile. quod homo non potest. Nonne deus potest quod homo non potest. Alioquin deus omnipotens non est; Deus ergo pro peccato satisfacere potest; L. Quomodo deus satisfaciens. ad quem non pertinet. Quomodo qui non peccauit. pro peccato satisfaciens. Peccator satisfacere debet. deus non debet. Quia necesse est hominem ad gloriam uenire. quod sine satisfactione non potest. satisfacere uero deus potest sed non debet. homo uero debet sed non potest. ideo necesse est ut utriusque naturae hominis & dei conueniant. & fiat deus homo. & unus ihesus christus deus & ad homo; Non alius deus & alius homo. sed totus quicquid est deus est. & totus quicquid est homo est. non confusione naturarum quasi altera euacuetur in alteram. sed utriusque naturae proprietate integra permanente in una uera persona; Est ergo ihesus christus non duo. sed unus omnino & indiuisus in persona; Qui ex eo quod omnipotens deus est. pro peccato satisfacere potest; Ex eo quod homo est. debet. potest ut deus. debet ut homo; Quid christo pertineat satisfacere pro peccato.

L. Quomodo debet quauis sit homo. cum sic dicatis. non est qui peccauit; peccator homo. Compassione & misericordia. quia non poteramus emendare peccatum. Emendauit ipse pro nobis. utpote frater pro fratribus; & eisdem naturae nobiscum; Nulli enim est alienum suae naturae condescendere. & pro his qui suae naturae sunt. satisfacere; Inde pro identitate scilicet naturae nostrae peccata portauit. pro peccatis nostris plagas & mortem sponte sustinens. quae non debebat; Non enim talia meruerat; Carne & sanguine suo nos pascit. ut nos concorporatos secum. ut & nos si in ipso. & ipse sit unus nobiscum; Ideo nostras miseras suas facit. peccata nostra sibi ascribit. sermones nostros in suam personam transfert. in psalmis & prophetis. ut ibi; Deus deus meus respice in me. quare me dereliquisti. longe a salute mea uerba delictorum meorum. cum in persona sua nec a deo derelictus erat. nec ulla delicta